

Sau Khi Nghe Bản Nhạc Tình

Như Nguyệt

Một cái email mà tôi mong đợi, sáng hôm nay đã đến. Tôi thấy mình hồi hộp lắm các bạn ơi. Tim đập mạnh, hơi run rẩy. Nấn ná chờ, chờ cho cảm giác hồi hộp kéo dài, lâu thiệt lâu... lâu hơn chút nữa. Tôi đã mở những cái email khác ra đọc trước, rồi từ từ, thật từ từ.... mới mở email của chàng ra. Chàng gửi thêm cho tôi một khúc nhạc ngắn bảo tặng tôi làm kỷ niệm. Cuối thư chàng còn viết...thương em nữa chứ. Chàng học Quốc Gia Âm Nhạc, học ban Báo chí trên đại học mà nên viết văn, viết nhạc rất chì. Nước mắt tôi doanh tràn. Tim nhức nhối trong lồng ngực. Mấy hôm nay tôi làm thơ lia lịa, một ngày làm 3, 4 bài thơ nhưng cố gắng chẳng dám gửi đến chàng. Tới tuổi này rồi, tôi thừa sức hiểu là mình không nên quá lộ liễu, không nên...tần công tới tấp quá, địch sẽ sợ hãi mờ chạy có cờ, à ha... Theo tình, tình chạy; chạy tình, tình theo mờ lị! Ai cũng nghĩ là tui đào huê lắm nhưng thiên hạ có ngờ đâu tui đã bao nhiêu lần bị vuột! Tui... chạy tình, tình cũng chạy mất tiêu luôn!

Một mối tình có thật??? Hay cũng là một chuyện ảo do tôi nghĩ ra thôi? Bạn nghĩ sao cũng được. Cứ nghĩ là thật đi cho nó ly kỳ. Một chị bạn của tôi, đã tử tế khen bài thơ tôi làm ở phía dưới đây. Chị nói anh chàng nào vô phúc đọc bài thơ này: "Tối về nằm trên giường, nhìn lên trần nhà... sẽ như thần lẩn say thuốc lào" (nguyên văn của chị ấy):

Chuyện ngày xưa

*Ngày xưa ấy, em còn khờ khạo lắm
Mối tình đầu! còn bỡ ngỡ, ngu ngơ
Ngày xưa ấy, em tập làm kịch sĩ
Vai ta đây, tim lạnh, rất ơ thờ!*

*Ngày xưa ấy, sao mà anh không biết?
Tuổi dậy thì cô bé tập làm thơ
Kịch sĩ gì? Đóng vụng quá, lơ ngơ
Ngày xưa ấy, chắc là anh phải biết*

*Biết hay không, chẳng thể làm gì khác
Biết hay không, anh cũng bó tay hàng
Hoàn cảnh trái ngang, em phải làm tàng;
nên lạnh lùng, dù mới lớn ngu ngơ!*

*Ngày xưa ấy, nhắc chi ngày xưa ấy
Chuyện bây giờ mình có chắc yêu chưa?
Chuyện bây giờ lại lửng lững, lơ lơ
Gặp lại nhau, vờn nhau rồi ...tình lờ*

*Ngày xưa ấy nghĩ đến mà muốn khóc
Yêu làm gì một người quá tầm tay
Mới lớn lên đã nếm vị chua cay
Ngày xưa ấy, bây giờ thì cũng thế!*

Quách Như Nguyệt
2012

Tôi cũng mong thơ tôi đạt được như chị bạn tôi viết nhưng thật tình tôi không nghĩ vậy, vì gần 3 năm nay, tôi làm thơ gửi đi tùm lum mờ có "câu" được con cá zàng nào, bắn được con nhạn la đà nào đâu hề?! Đã bảo thế giới này càng ngày càng có rất ít người mơ mộng, nhất là ngòi mơ mộng hảo huyền, không thực tế như tôi! Có ai mờ wuờn như tôi đâu? Người ta lo đi cày, kiếm tiền, lo đủ thứ. Có ai mờ có thì giờ đọc thơ, lại là thơ rẻ tiền 3 xu, thơ con cóc như thơ của tôi đây chứ?

Chính tôi cũng không ngờ là mình lại thích làm thơ như thế! Mấy hôm nay thơ sôi có “hừng”, cứ tưởng tượng như là mình đang yêu nên làm thơ tóa lửa (hay là tá lả nhỉ?). Cảm thấy excited lắm! Hào hứng, thích thú lắm, các bạn ui! Cứ như là đang bị say thuốc không bằng, “phê” lắm! Hi hi, tình “iu” nó làm cho mình cảm thấy trẻ trung ra. Hôm nào bạn thử... yêu đi, cứ giả vờ yêu đại ai đi, bạn sẽ cảm thấy yêu đời, đời sống có ý nghĩa hơn, thiệt đó! Yêu đâu có nghĩa là phải chiếm đoạt, phải ích kỷ ôm cát, giữ chặt lấy cho một mình mình. Yêu kiểu của tui là cứ cho đi mà không cần nhận lại. Yêu chỉ để mà yêu vậy thôi. Yêu mà không cần đòi hỏi gì, chẳng muốn làm cho người ấy cảm thấy mất tự do, nghẹt thở. Tình yêu trai gái thật là đẹp, nếu mình biết “control” nó, chỉ cho nó hơn tình bạn một chút xíu, một tí xíu xiu xiu thôi, cố gắng không dính mắc thì tình yêu ấy sẽ buồn ít, vui nhiều và sẽ tuyệt diệu ghê lắm, tuyệt còn hơn là ly cà phê ngon nữa đó.

Hãy tưởng tượng

*Hãy tưởng tượng anh không đang hiện hữu
Em bước vào vùng trống rỗng mông mênh
Em dám chứ vì không thêm chẳng bớt
Sẽ yêu anh dù tim có bông bênh*

*Hãy tưởng tượng thời gian quay ngược lại
Em gặp anh ở một cõi mơ hồ
Em dám chứ cùng ngửa tay hứng mộng
Mộng, thật - thơ, người; người mộng trong thơ*

*Hãy tưởng tượng anh chẳng là thi sĩ
Nhưng ôm thơ chạy khắp quả địa cầu
Thử tưởng tượng em làm sao đuổi kịp
Sao níu cùng run rẩy một chiêm bao?*

*Hãy tưởng tượng anh là một vì sao
Em là trăng, trăng sao là một cặp
Trăng và sao...tưởng gần, nhưng xa lắm!
Giữa chúng ta là vũ trụ tinh cầu*

*Hãy cứ nghĩ đời sống này nhiệm màu
Và tình yêu của chúng mình bất diệt
Mình tin tưởng sẽ không còn ly biệt
Sẽ không còn sầu não với tối tăm!*

*Tưởng tượng nhé –anh- dòng sông xa xăm
Trăng nhấp nhô ẩn hiện ánh trăng rằm
Sông và trăng tưởng có nhau, nào phải...
Trăng âm thầm đi vắng chỉ còn sông!*

*Hãy tưởng tượng em là mây, anh gió
Gió đưa mây đi mất hút phương nào?
Hãy tưởng tượng, nhắm mắt, ta tưởng tượng
Người thương ơi, mong tình không gió bão*

*Hãy tưởng tượng mình sống ngoài hải đảo
Chỉ hai người, có hai chúng ta thôi
Mình yêu nhau... ta có cặp có đôi
Ở bên nhau, sống tròn đầy hạnh phúc!*

*Hãy tưởng tượng nếu anh sa địa ngục
Sao biết em đang ở chốn thiên đường?*

*Em tội lỗi tăng sâu hơn một bực
Vĩnh viễn mình chẳng thể gặp nhau đâu!*
Quách Như Nguyệt
2011

Nhạc: **Nguyễn Dũng**
Link thơ phổ nhạc: <https://youtu.be/AYZj-SEF9po>
Ca sĩ: **Kim Ngân**

<https://www.youtube.com/watch?v=7u1gaumOiKU>
Ca sĩ: **Tâm Thư**

Link ngâm thơ: <https://www.youtube.com/watch?v=ORo4peTkZJA>
Nghệ sĩ: **Bích Vương**

Nếu không có tình yêu, làm sao tâm hồn tôi lại lãng mạn được như thế và có thể làm được nhiều bài thơ như thế?

Nếu Không Có Tình Yêu

*Nếu không có tình yêu em thà thành tượng đá
Tim xi măng hứng mưa gió sương mù
Đứng giữa trời chẳng cần che dù lộng
Dương mắt nhìn đời bận đuổi bắt mộng mơ*

*Nếu không có tình yêu em thà thành hoa dại
Hoa mọc ven đường chờ ánh nắng bình minh
Lũ ong bướm em chẳng màng chẳng ngại
Sống an vui, kiêu hãnh chỉ một mình*

*Nếu không có tình yêu em chẳng muốn làm người
Khô khan sống làm tình như loài thú!
Nếu không có tình yêu đời sẽ buồn biết mấy
Thiếu nụ cười, thiếu ánh mắt, môi hôn*

Q. Như Nguyệt (2011)

https://www.youtube.com/watch?v=sLJK6iQrH_Y&feature=youtu.be

(Nhạc: **Nguyễn Dũng**, ca sĩ: **Ngọc Mỹ**)

Tôi muốn hét to lên cho cả thế giới cùng nghe. Tôiiii đàngggg yêuuuu! Khi ta yêu trái tim ta màu xanh, ông Nhật Trường nói rất đúng! Người ta bảo tình cũ không rủ cũng tới! Wow! Lâu quá rồi! Tôi mới feel như thế! Hãy cho tôi có cái feeling này lâu hơn, lâu hơn nữa, vì tôi biết, feeling này, rồi cũng sẽ qua đi:

Cảm Xúc

*Rồi cảm xúc của em cũng sẽ qua đi
Tất cả rồi cũng sẽ qua đi
chỉ là nhanh hay chậm*

*Nhưng sao em cứ muốn giữ lại
Cái cảm xúc này*

*Em nghe đi nghe lại
Khúc nhạc ngắn anh làm
những note nhạc cuối cùng
rã rời, tha thiết
tiếng nhạc trải buồn, thật buồn!
như tiếng tim em đập*

*Em lắng nghe tiếng tim em
Thấy tim mình sao nhức nhối, rối ren
Ly nước lạnh như có hơi men
làm say đắm!*

*Lâu quá lâu rồi!
mới có cảm xúc này
Đêm còn dài
Em sẽ ngồi đây, nghe đi nghe lại...
bản nhạc tình anh tặng
Và chờ bình minh tới*

*Lâu quá rồi!
Mới có cảm giác này
Cảm giác mình đang yêu!*

*Viết cho em đi anh
Chưa bao giờ...
em lại mong mỗi thư của ai như thế!*

Như N
2012

Bản Nhạc Tình Anh Tặng

*Viết tặng em bài nhạc tình rất ngắn
Anh bảo rằng anh cũng rất yêu em
Có thật không, lời yêu rất chân thành
Hay cũng chỉ lời mong manh gió thoảng*

*Hoang mang quá, mối tình xưa cũ quá
Bao nhiêu năm, đã bao năm trôi qua
Anh và em, giờ không còn như trước
Thật không anh, vài bản nhạc làm quà!?*

*Xúc động nghe, em nuốt từng lời nhạc
Nhớ đến anh, nhớ chiều nào lộng gió
Buổi chiều mưa, em mắc cỡ rụt rè
Đến tìm anh, ngỡ ngác, chút e dè*

*Thầy dạy nhạc, sao anh còn trẻ quá!
E then lăm, lần đầu tiên gặp gỡ
Váy mà yêu, "bé" yêu anh không ngờ!
Thuở mới lớn bước vào yêu ngỡ ngỡ*

*Cảm ơn anh, bản nhạc tình viết tặng
Cảm ơn anh đã nói: "Rất yêu em!"
Chẳng tin đâu nhưng rất là cảm kích
Cảm ơn anh, dấu nhẹ vẫn là tình!
Quách Như Nguyệt
2013*

(thơ Như Nguyệt, nhạc Minh Sơn)

https://www.youtube.com/watch?v=3bsT_EpS-zw

Những bài thơ thiết tha, da diết lắm đó chứ, bạn nhỉ, vì là feeling thật của tui mờ, hi hi.... Ấy vậy mà tui nghĩ cũng hồng đi đến đâu đâu bạn ạ. Bạn nghĩ kỳ này tui có... thành công hông? :-). Có thể lấy nổi trái tim của chàng hông? Tui thật tình không sure lắm! Mà nói thật, tui cũng chẳng cần muốn lấy trái tim của ai đâu các bạn ui, tui đâu có thêm gửi cho chàng?! Yêu cho zui zui thui, ở xa lác xa lơ à, rồi sẽ chả ra sao là sao cả, cũng sẽ chẳng có sơ múi gì đâu (tui biết chắc chắn điều này mà!). Cũng sẽ chỉ là một mối tình lông bông, không đoạn kết!

Rất ít người dám viết lên những gì mình nghĩ vì họ sợ bị xét đoán, lên án. May quá! Ảo và thật đôi khi trộn lẫn vào nhau mập mờ, mờ ảo. Chẳng ai biết khi nào là thật, khi nào là ảo cả. Cho nên, bạn ơi, đọc chơi cho vui thôi, đừng tin vào những gì tôi viết nhé. Toàn là ảo, toàn là những sản phẩm tưởng tượng mà thôi. Khi gửi bài này đi, tui đã lựa thiệt kỹ, người nào tui nghĩ là tương đối có máu zăn nghệ, zăn gừng, đầu óc thoải mái, phóng khoáng lắm tui mới gửi đó. Mấy người bạn đạu hủ (đạo hữu), bạn hiền, đạo đức, nghiêm trang, đức hạnh thì sức mấy mờ tui dám gửi cho họ chứ, hi hi...

Wow! (thờ cái phào!) Viết ra xong thấy nhẹ nhõm hẳn các bạn ui, tim tui thấy đỡ nặng nề nhiều ghê lắm!

Như Nguyệt